



CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 113
din 21.01.2008

Dosar nr: 613/2007

Petiția nr: 11968/11.10.2007

Petent: Dragomir Iulian Ilie și Moglan Raluca

Obiect: Neacordarea sporului de confidențialitate de 15% judecătorilor civili în raport cu celelalte categorii de funcționari publici și judecătorii militari

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1. Dragomir Iulian Ilie, București, str. Batiștei, nr. 25A, sector 1

2. Moglan Raluca, București, str. Batiștei, nr. 25A, sector 1

I. 2. Denumire și sediu reclamat

1. Ministerul Justiției, București, str. Apollodor, nr. 17, sector 5

II. Citarea părților

Procedura de citare a fost îndeplinită la data de 13.11.2007, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit prevederilor art. 20 alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată. Părțile au fost absente la audiere, procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

Petenții, prin sesizarea nr. 11968/11.10.2007, solicită CNCD să constate discriminarea judecătorilor civili în raport cu celelalte categorii de funcționari publici și judecătorii militari, în ceea ce privește acordarea sporului de confidențialitate de 15%. Astfel petentul arată că potrivit art. Unic pct. 1 din Legea nr. 444/2006, pentru aprobarea O.G. nr. 19/2006 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului militar și funcționarilor publici cu statut special din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, s-a prevăzut că „pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, în funcție de certificatul/avizul de securitate deținut, cadrele militare în activitate, funcționarii publici cu statut special, militarii angajați pe bază de contract și personalul civil din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională beneficiază de un spor lunar de până la 15% din solda lunară, respectiv din salariu de bază, cu încadrarea



în limitele bugetelor aprobate”. Astfel judecătorii militari beneficiază de un spor de confidențialitate de până la 15% din solda lunară. De asemenea petenții arată că de acest spor beneficiază și alte categorii de funcționari publici precum cei prevăzuți la art. 15 din O.G. nr. 6/2007, la art. 20 alin. 3 din Legea nr. 656/2002 sau la art. 30 alin. 3 din O.G. nr. 137/2000, tocmai în ideea unui tratament echitabil și similar a tuturor categoriilor de persoane din cadrul instituțiilor publice ce gestionează informații clasificate sau confidențialitate.

Conform art. 15 alin. 1 și 2 din Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 328/24.08.2005 pentru aprobarea Codului deontologic al judecătorilor și procurorilor, „judecătorii și procurorii au obligația de a nu dezvălui sau folosi pentru alte scopuri decât cele legate direct de exercitarea profesiei informațiile pe care le-au obținut în această calitate. În cazul în care, potrivit legii, lucrările au un caracter confidențial, judecătorii și procurorii sunt obligați să păstreze materialele respective în incinta instanței sau a parchetului și să nu permită consultarea lor decât în cadrul prevăzut de lege și de regulament”. Potrivit art. 99 lit. D din Legea nr. 303/2004 republicată privind statutul judecătorilor și procurorilor, constituie abateri disciplinare nerespectarea confidențialității lucrărilor care au acest caracter.

Astfel, pe de o parte, judecătorii militari, beneficiază de un spor de confidențialitate de până la 15% din solda lunară/indemnizație, iar judecătorii civili nu beneficiază de un astfel de spor, deși nerespectarea confidențialității lucrărilor reprezintă o abatere disciplinară.

Prin adresa nr. 13237/24.10.2007 Colegiul Director a citat Ministerul Justiției la sediul CNCD, solicitând și transmiterea unui punct de vedere referitor la obiectul petiției. Prin adresa nr. 15338/13.11.2007 Ministerul Justiției a răspuns solicitării Colegiului Director comunicând următoarele:

- Există într-adevăr în prezent acte normative care prevăd în beneficiul anumitor categorii profesionale dreptul la un spor calculat la salariul de bază pentru gestionarea informațiilor clasificate sau pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate însă, actele normative (O.G. nr. 19/2006 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului militar și funcționarilor publici cu statut special din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, modificată și completată prin Legea nr. 444/2006, O.G. nr. 137/2000, O.G. nr. 6/2007 privind unele măsuri pentru reglementarea drepturilor salariale și a altor drepturi ale funcționarilor publici) nu stabilesc acordarea acestuia cu caracter general pentru toate categoriile profesionale, ci se raportează la domeniul de reglementare al respectivului act normativ și doar categoriile profesionale pe care le are în vedere. Nici Legea nr. 182/2002 nu prevede ca măsură de protecție și garantare a confidențialității informațiilor clasificate acordarea în plus, la salariul de încadrare, a unui spor de confidențialitate. Opțiunea legiuitorului de a prevedea sau nu acordarea unei compensații la salariu sub această formă, face parte din construcția diferită a remunerațiilor pentru diversele categorii profesionale din sectorul bugetar.
- În ceea ce-i privește pe judecătorii care dețin sau nu dețin autorizații de acces la informațiile clasificate, nu există în prezent temei legal pentru a beneficia de spor de confidențialitate, nefiindu-le aplicabile dispozițiile invocate, în lipsa unei prevederi legale exprese.



- Analiza actelor normative care reglementează statutul, drepturile și obligațiile diverselor categorii profesionale conduce la concluzia potrivit căreia confidențialitatea apare ca o atribuție de serviciu normală, compensarea salariatului nefiind o condiție de validitate a acestei obligații. Ea presupune îndatorirea părților de a nu transmite date sau informații de care au luat cunoștință în timpul derulării raporturilor de muncă. Aceeași analiză demonstrează ca diversele categorii profesionale sunt în mod diferit salarizate, fiind obiectiv că legiuitorul nu poate institui un tratament identic pentru toți salariații care nu se află în situații analoage sau comparabile. Nu orice diferență de tratament semnifică discriminare; pentru a putea fi reținut tratamentul diferențiat injust este necesar să se stabilească că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial, iar, dacă o asemenea distincție între situații analoage sau comparabile există, ea să nu-și găsească o justificare obiectivă sau rezonabilă.
- Conținutul concret diferit al atribuțiilor de serviciu ale magistraților față de alte categorii profesionale, precum și sistemele diferite de salarizare ale diverselor categorii profesionale fac să nu poată fi reținută o situație comparabilă între categorii profesionale distincte – magistrați, funcționari publici, demnitari, alți salariați etc. Diferența de tratament instituită prin reglementările care guvernează sistemul de salarizare al diverselor categorii profesionale are o justificare obiectivă prin raportare la deosebirile dintre aceste grupuri. Fiind evident că modalitatea de salarizare a magistraților este distinctă de cea reglementată pentru alte categorii profesionale, diferențele fiind motivate de locul și rolul justiției în statul de drept, de răspunderea, complexitatea și riscurile funcției, de incompatibilitățile și interdicțiile prevăzute de lege pentru aceste categorii profesionale, lipsa beneficiului unui drept suplimentar de natură salarială recunoscut altor categorii de salariați nu presupune plasarea într-o situație discriminatorie.
- În ceea ce privește situația judecătorilor militari ce beneficiază, potrivit susținerilor petenților, de un spor de confidențialitate, arătăm că în conformitate cu dispozițiile art. 74 alin. 4-6 din Legea 304/2004 privind organizarea judiciară, lege organică:
 - (4) Judecătorii și procurorii militari sunt militari activi și au toate drepturile și obligațiile ce decurg din această calitate.
 - (5) Salarizarea și celelalte drepturi cuvenite judecătorilor și procurorilor militari se asigură de Ministerul Apărării Naționale, în concordanță cu prevederile legislației privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești și cu reglementările referitoare la drepturile materiale și bănești specifice calității de militar activ și, respectiv, de salariat civil al acestui minister.
 - (6) Acordarea gradelor militare și înaintarea în grad a judecătorilor și procurorilor militari se fac potrivit normelor aplicabile cadrelor permanente din Ministerul Apărării Naționale.
- Dispozițiile au fost preluate și în art. 1 alin. 2 din O.U.G. nr 27/2006, cu modificările ulterioare, ce a stabilit că:



- „Salarizarea și celelalte drepturi ale judecătorilor și procurorilor militari se asigură de Ministerul Apărării Naționale, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și reglementările referitoare la drepturile materiale și bănești specifice calității de militar activ. Salarizarea și celelalte drepturi ale procurorilor militari din cadrul Direcției Naționale Anticorupție se asigură de aceasta, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și reglementărilor referitoare la drepturile materiale și bănești specifice calității de militar activ.”
- Ca atare, având în vedere particularitățile statutului acestor magistrați, rezultă că sporul respectiv este acordat în virtutea calității de militar activ, iar nu de magistrat (procuror).
- În concluzie, situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin aceasta să se încalce principiul egalității, ce nu semnifică uniformitate (Deciziile Curții Constituționale nr. 168/1998, nr. 294/2001).

III. Motivele de fapt și de drept

În drept, **conform art. 2 alin. 1** din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”, iar **alin 2** prevede că „sunt discriminatorii prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), fata de alte persoane, în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare”. **Alin. (3)** prevede că „orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale”.

O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

- Existența un tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)
- Existența un criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000



republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.*

- Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege;

- Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

Examinând conținutul petiției, actele de la dosar și legislația în vigoare, Colegiul Director reține că potrivit art. 3 din Legea nr. 444/2006, pentru aprobarea O.G. nr. 19/2006 privind creșterile salariale ce se vor acorda personalului militar și funcționarilor publici cu statut special din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, s-a prevăzut că „pentru păstrarea confidențialității în legătură cu informațiile clasificate, în funcție de certificatul/avizul de securitate deținut, cadrele militare în activitate, funcționarii publici cu statut special, militarii angajați pe bază de contract și personalul civil din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională beneficiază de un spor lunar de până la 15% din solda lunară, respectiv din salariu de bază. Normele legale la care fac trimitere petenții prevăd acordarea unui spor pentru păstrarea confidențialității având în vedere condițiile specifice în care își desfășoară activitatea personalul din anumite instituții publice. Actele normative care reglementează salarizarea și alte drepturi de care beneficiază magistrații și personalul auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției, nu prevăd posibilitatea acordării sporului de confidențialitate. Mai mult decât atât, legiuitorul are în vedere „informații clasificate”, astfel cum sunt reglementate acestea în Legea nr.182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, iar în alte situații doar întocmirea unor lucrări sau desfășurarea unor activități cu caracter confidențial, fără a fi vorba de acces la informații clasificate. În anumite situații acordarea sporului este condiționată de existența unor alocații bugetare, precum și de decizia ordonatorului principal de credite, care urmează să stabilească persoanele ce desfășoară activități cu caracter confidențial. Stabilirea sistemului de salarizare pentru sectorul bugetar este un drept și o obligație a legiuitorului.

Referitor la situația judecătorilor militari ce beneficiază de un spor de confidențialitate, Colegiul director a reținut faptul că salarizarea și celelalte drepturi ale judecătorilor și procurorilor militari se asigură de Ministerul Apărării Naționale. Astfel, Colegiul director apreciază că petenții nu se află într-o situație comparabilă cu cea a judecătorilor militari sau a funcționarilor publici, fiecare dintre aceste categorii beneficiind de prevederile unor legi speciale. Situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin aceasta să se încalce principiul egalității.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 19⁵ alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. faptele prezentate nu constituie fapte de discriminare, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată
2. se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte, potrivit art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.27/2002 privind soluționarea petițiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 233/2002;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica reclamatului

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Potrivit art. 20 alin 9, hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii. Potrivit art. 20 alin. 10, hotărârile emise potrivit prevederilor alin. (2) și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA - Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA– Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru



Data redactării 11.03.2008